

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľov **1/ R. M.**, bytom Š., **2/ E. M.**, bytom Š., obaja zastúpení: *JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou, so sídlom Rudlovská cesta 47, 974 01 Banská Bystrica*, proti odporcovi **Obci Lučatín**, so sídlom Lučatín 40, 976 61 Lučatín, zastúpená starostom *Marianom Píšim*, za účasti pribratých účastníkov *1/ Ing. J. V., bytom X.L., 2/ B. V., bytom X.L., obaja právne zastúpených Aequitas s.r.o., advokátkou kanceláriou, so sídlom Dolná 19, 974 01 Banská Bystrica*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č.j.: 327/2014 zo dňa 30. mája 2014, konajúc o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sp/67/2014-89 zo dňa 22. septembra 2015, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sp/67/2014-89 zo dňa 22. septembra 2015 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporcu č. j.: 327/2014 zo dňa 30. mája 2014 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľom na účet ich právneho zástupcu náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 342,78 €.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu č. j. 327/2014 zo dňa 30.05.2014.

V odôvodnení uviedol, že záver odporcu o narušení pokojného stavu bol správny. Táto skutočnosť bola nepriamo potvrdená aj právnu zástupkyňou navrhovateľov, ktorá existenciu bráničky v plote nepoprela, avšak tvrdila, že táto bola postavená iba kvôli tomu, aby sa vzájomne navštevovali súrodenci a ich rodiny. Je totiž podľa názoru krajského súdu pochopiteľné, že ak sa cez bráničku uskutočňovali vzájomné návštevy, k inžinierskym sietiam sa nechodilo od ulice cez hlavnú bránu.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešným navrhovateľom právo na ich náhradu nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní navrhovateľa navrhli odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a zaviazal odporcu k náhrade trov odvolacieho konania.

V odvolaní uviedli rovnaké skutočnosti ako v podanom odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu odporcu a ďalej namietali, že sa krajský súd nezaoberal meritom sporu, teda neskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporcu bolo vydané v súlade so zákonom, či boli splnené predpoklady na vydanie predbežného opatrenia, či bola preukázaná danosť práva, potreba dočasnej a nevyhnutnej úpravy vzťahov a či predbežné opatrenie bolo vydané v nevyhnutnom rozsahu a určitosti.

Navrhovateľa namietajú, že sa krajský súd nevysporiadal s predmetom sporu a nerozhodol o ich odvolacích námietkach. Krajský súd podľa ich názoru nepreskúmaval rozhodnutie odporcu, ale prejudikoval bez náležitého zistenia skutkového stavu prípadné meritórne rozhodnutie vo veci, ktoré by mal odporca ešte len vydať. Celé odôvodnenie rozsudku krajského súdu sa venuje iba otázke správnosti a dôvodnosti rozhodnutia odporcu podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ktoré však nie je predmetom preskúmania. Z dôvodu, že sa krajský súd nezaoberal odvolacími námietkami navrhovateľov, tak im podľa ich názoru odňal právo konať pred súdom.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie navrhovateľov v celom rozsahu zamietol a napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Odporca zastáva názor, že napadnutý rozsudok krajského súdu je v súlade so zákonom, pretože boli dané dôvody na vydanie predbežného opatrenia odporcom.

Vo veci podali vyjadrenie k odvolaniu aj pribratí účastníci, ktorí navrhli odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil. Vo vyjadrení k odvolaniu proti rozsudku krajského súdu sa pridržali svojich argumentov uvedených vo vyjadrení k podanému odvolaniu proti napadnutému rozhodnutiu odporcu.

Podľa názoru pribratých účastníkov odporca postupoval v súlade so zákonom, na základe čoho považuje za správny aj rozsudok krajského súdu, ktorý tento postup potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť a napadnuté rozhodnutie odporcu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p., odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 22.09.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.02.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy

predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 250l ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 1 O. s. p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) Správneho poriadku správny orgán môže pred skončením konania v rozsahu nevyhnutne potrebnom pre zabezpečenie jeho účelu uložiť účastníkom, aby niečo vykonali, niečoho sa zdržali alebo niečo strpeli.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Z administratívneho spisu odporcu je zrejmé, že odporca rozhodnutím č. j. 327/2014 zo dňa 30.05.2014 podľa § 43 ods. 1 písm. a) Správneho poriadku uložil navrhovateľom povinnosť umožniť JUDr. B. V. a Ing. J. V., obaja bytom X.L., voľný prístup k spoločným inžinierskym sieťam až do právoplatného skončenia konania vo veci poskytnutia právnej ochrany pred zrejým zásahom do pokojného stavu a aby bol obnovený predošlý stav vedenej na Obecnom úrade obce Lučatín pod sp. zn. 210/2014/VS.

V odôvodnení rozhodnutia odporcu uviedol, že sa oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré navrhovatelia priložili k návrhu na vydanie predbežného opatrenia, a to fotodokumentáciou bránky so železnou konštrukciou a LV č. X. a X.. Zároveň uviedol, že je odporcovi známe, že rodinný dvojdom súp. č. X. a X. postavili právni predchodcovia navrhovateľov – terajších pribratých účastníkov a odporcov – terajší navrhovatelia.

Pri výstavbe dvojdomu boli vybudované spoločné inžinierske siete pre obidva domy. Predmetom konania je obnova pokojného stavu, ktorý bol medzi vlastníkmi rodinných domov súp. č. X. a X. zaužívaný niekoľko desiatok rokov a ktorý spočíval vo voľnom prístupe terajších pribratých účastníkov k spoločným inžinierskym sieťam a ich bezproblémovom užívaní. Zrejmým zásahom do takto vytvoreného pokojného stavu terajšími navrhovateľmi bolo zamedzenie prístupu terajším pribratým účastníkom k spoločným inžinierskym sieťam, a to železnou konštrukciou umiestnenou v bránke plotu medzi záhradami. Odporca vzhľadom na uvedené uviedol, že pokračovaním terajších navrhovateľov v zamedzovaní voľného prístupu k inžinierskym sieťam terajším pribratým účastníkom hrozí vznik škody na majetku a zdraví.

Z uvedených dôvodov odporca vyhovel návrhu pribratých účastníkov a vydal predbežné opatrenie, ktorým uložil navrhovateľom povinnosť umožniť pribratým účastníkom voľný prístup k spoločným inžinierskym sieťam.

K uvedenej veci odvolací súd uvádza, že § 5 Občianskeho zákonníka predstavuje osobitný prostriedok občianskoprávnej ochrany poskytovaný iným orgánom než súdom. Na rozdiel od súdnej ochrany však v tomto prípade nejde o ochranu porušeného či ohrozeného subjektívneho občianskeho práva, ale o špecifickú ochranu posledného pokojného stavu, ktorý sa fakticky vytvoril a trval už toľko, že ho možno označiť za pokojný a tento stav bol narušený zrejmým zásahom. Nevyhnutným predpokladom poskytnutia takejto predbežnej ochrany preto musí byť zrejmý zásah do pokojného faktického stavu. Úlohou obce pri posudzovaní opodstatnenosti takéhoto návrhu je iba zistenie, či sa v konkrétnom prípade fakticky vytvoril a existoval pokojný stav a či bol zrejme narušený (rieši iba skutkové otázky). Ide teda o právnu ochranu pred zrejmým zásahom do posledného pokojného stavu. Navyše musí ísť o situáciu, že sa do doterajšieho pokojného stavu zasiahlo bez právneho dôvodu. Vydaným rozhodnutím sa má dosiahnuť obnovenie stavu, ktorý existoval pred zásahom. Vo výroku rozhodnutia sa musí buď zakázať presne opísaný zásah alebo sa uloží obnovenie predošlého stavu, ktoré treba rovnako presne opísať, aby rozhodnutie mohlo byť prípadne vykonateľné (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžr/62/2011 zo dňa 28.03.2012).

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odporcu dospel odvolací súd k záveru, že je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a preto je potrebné ho zrušiť. Odporca sa

v rozhodnutí nedostatočne vysporiadal so zmenou vlastníkov nehnuteľnosti, ktorá je na strane pribratých účastníkov konania, nakoľko sa už nejedná o susediacich súrodencov, ale o inú rodinu a z toho dôvodu ide o inú, novú situáciu ako bola predtým, s ktorou je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné sa vysporiadať.

Na tvrdenie odporcu v rozhodnutí, že pribratým účastníkom konania hrozí pokračovaním navrhovateľov v zamedzovaní voľného prístupu k inžinierskym sieťam vznik škody na majetku a zdraví odvolací súd uvádza, že toto tvrdenie je tiež nepreskúmateľné, nakoľko odporca vôbec neuviedol, na základe čoho dospel k uvedenému záveru.

Najvyšší súd napadnutému rozhodnutiu odporcu vytýka aj neurčitý výrok rozhodnutia, ktorý má zároveň vplyv aj vykonateľnosť rozhodnutia, nakoľko vo výroku rozhodnutia sa musí buď zakázať presne opísaný zásah alebo sa uloží obnovenie predošlého stavu, ktoré treba rovnako presne opísať. Výrok napadnutého rozhodnutia odporcu uvedené náležitosti nespĺňa, pretože odporca vo výroku rozhodnutia navrhovateľom uložil iba povinnosť umožniť pribratým účastníkom konania voľný prístup k spoločným inžinierskym sieťam bez presného spôsobu, ako to majú navrhovatelia vykonať.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd rozhodol tak, že rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O. s. p. veta prvá zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p., § 151 ods. 1, ods. 2 a § 246c ods. 1 O. s. p., tak, že navrhovateľom, ktorí mali vo veci úspech, priznal náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 342,78 €. Náhrada trov prvostupňového konania pozostáva z náhrady: 1. Prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 61,87 € + režijný paušál vo výške 8,04 €, 2. Podanie odvolania proti rozhodnutiu odporcu vo výške 61,87 € + režijný paušál vo výške 8,04 €, 3. Podanie prvého odvolania proti rozsudku krajského súdu zo dňa 17.03.2015 vo výške 64,53 € + režijný paušál vo výške 8,39 €, 4. DPH 20 % vo výške 42,54 €. Náhrada trov odvolacieho konania pozostáva z náhrady: 1. podanie odvolania vo výške 64,53 € + režijný paušál vo výške 8,39 €, 2. DPH 20% vo výške 14,58 €. Prisúdenú náhradu je odporca povinný zaplatiť na účet advokáta navrhovateľov (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2017

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková